

“Η ταπείνωση εμπνέει τον άνθρωπο να ομοιωθεί με τον Χριστό”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο Κύριος μας έδωσε την εντολή να ταπεινωθούμε, για να ομοιάσουμε προς Αυτόν.

Η ταπείνωση, σε αντίθεση με την υπερηφάνεια, ανοίγει την καρδιά με κίνηση αγάπης προς όλη την κτίση· κάνει τον άνθρωπο να αισθάνεται ευτυχής βλέποντας τους άλλους σε δόξα.

Καθιστά τον άνθρωπο αληθινά θεοειδή. Ελκύει σε αυτόν το Άκτιστο Φως του Θεού. Εμπνέει τη δίψα να ομοιωθεί με Αυτόν σε όλα τα επίπεδα.

Κάποια χροιά της ταπεινώσεως της Θείας αγάπης έχει η αγάπη της μητέρας προς το παιδί της.

Αυτή υπηρετεί το βρέφος, υποδουλώνει τον εαυτό της, χωρίς να αισθάνεται καμία εξουδένωση.

Έτσι και στην αγάπη του Χριστού δεν υπήρξε εξουδένωση, όταν Αυτός, δίνοντάς μας υπόδειγμα, ένιψε τα πόδια των Αποστόλων κατά τον Μυστικό Δείπνο.

Η αγάπη του Χριστού θέλει να υπηρετήσει τους «μικρούς» και αδυνάτους του αιώνας αυτού.

Δεν θα μας έδινε ο Κύριος την εντολή, «μη καταφρονήσετε ενός των μικρών τούτων» (Ματθ. 18,10), αν ο ίδιος δεν ενεργούσε με αυτό τον τρόπο.

Η γνήσια πνευματική αγάπη ασπάζεται τον τόπο όπου στάθηκαν τα πόδια του Χριστού, που μας χάρισε την ουράνια αυτή κατάσταση.

Η αγάπη του Χριστού, ως φορέας της αιωνιότητος που δεν γνωρίζει θάνατο, παραδίδεται στην υπηρεσία ή ακόμη και στην καταδαπάνησή της για τους άλλους.

Αυτό το Φως της αιωνιότητος είναι βεβαίως καθαρή δωρεά. Εμείς τίποτε δεν έχουμε «ως μη λαβόντες» (βλ. Α' Κορ. 4,7). Ωστόσο το καθαρό αυτό δώρο αφομοιώνεται από μας με δύσκολο αγώνα, με τη σταύρωση μας.

Και αυτό, για να μπορέσει ο Κύριος κατά την έσχατη κρίση να μας αποδώσει εκείνο που ο ίδιος πραγματοποίησε μέσα μας με τον ερχομό Του.

Από την άλλη πλευρά δεν μπορώ να συναισθανθώ τον εαυτό μου ελεύθερο στην πράξη της αγάπης, αν η αγάπη ήταν μόνο ευχαρίστηση.

Όταν είμαι «σταυρωμένος», τότε έχω την τόλμη να πω στον Πατέρα: «Σε αγαπώ», και η καρδιά γνωρίζει ότι η αγάπη αυτή είναι αληθινή και αγία.

Έτσι ο Θεός ζητά αφορμή να καταγράψει σε μας κάθε καλή μας ενέργεια· εμείς όμως όλα τα αποδίδουμε σε Εκείνον.

Επειδή δεν βρίσκουμε μέσα μας τίποτε άξιο της αιώνιας Βασιλείας, γινόμαστε κληρονόμοι και κάτοχοι της στην πληρότητα.

Από Το Βιβλίο Του Αρχιμ. Σωφρονίου (Σαχάρωφ), “Το Μυστήριο Της Χριστιανικής Ζωής”, Έκδοση Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Αγγλίας.